

ששגן על האוכלין והידי
 [על] הלכל. מי והידי ששגן
 חייב עליו על חטאת ועי'
 (בדים) [כתוב]. מחקיק זה
 היה [וכן] ששגן ששגן
 ובוה וגורע לו על זה וחזר
 וגרע לו על זה וכלפמאנו
 חייב עליו יתנוג ור"ל, וכבר
 וישנאנא לעיל בכל דגל,
 והאק בא מחסתי' ר"ל דאמר
 חייב שוים על חטאת
 והביא. וזה התי במשנה
 פטור אף על חטאת
 שהמשנה פטילה לו
 אוקימנא באדם חי מפני
 שהוא נשאת על עצמו ודברי
 הכל בין ר"ל וכן וכן
 אבל במהמה היה עורק
 פטור ר"ל וכן, וכן
 מחייב לעליוהו דסברי אב
 ביעותו משרבט נפשיהו
 ומשפילין אותו נשאת את
 עצמו. וכן נתן שם בחיים.
 א"ל ר' דא דרבי אבא לרבי
 חייב לעליון את אבא
 במהה נסא לגורם, כן בתיבת
 מתי. טוס. ונתני עליו כן
 בתיבת מתי טוס מפני
 שיהיו עליו חטאת. וטסלי
 אדעתין שהוא נשאת את
 האדם התיב בן בתיבת
 (ברבנן) [ר"ל] דאמר חי
 נשאת את עצמו ור"ל (נתן)
 [רובנן] נתן קאמרי התי
 הוי אמר בן בתיבת ור"ל
 אמר דרבי אחא, אמר
 פליגי עליה, ליתא
 בתיבת ור"ל (וכן) אמר
 רבי דאז. א"ל (רבה) [רבא]
 רבנן באדם כלבו וזה
 דאמר כלבו כל במהה חי
 ועוף וכן חיים בן חיים
 רבנן מחייב עליה, וכן